

elég szép elég szép
mondogattam
elég szép
 barátom elégedett
 jól megszerveztem az időjárást
Stella kíváncsi volt mit tennék ha leugrana
 egy ideig csak néznék néznék utánad
hazafutnál nekrológot írni
 igen gondoltam ilyesmire
 egy kocsmáról van szó
 bezárják hamarosan
 meggyfaszikipkám megint elveszett
a Kislány
a Kislány
miközben hetvenhét ismeretlen nevét említette
megköszönte a hóvirágot
most múlt tizenhat éves

asszociációs sorok
egy schubert-imprompture

lányszoba
fehérszoba
kertes udvar
s kimaradhatatlanul mindig megjelennek
a vörös-optimista rubinfény-gyümölcsű
 málnabokrok is
a bábszínházból jött gyerekek kaleidoszkóp-öröme
ünnep-emelkedettségű kapuőr-kőszobrok
vasárnap-nyugalmú birsbefőtt-elmerülésben
a halál valószínűtlensége

térzene

május-zöld hársak alatt
kék-piros-sárga
 a szökőkút süteményes krémbevonata
fasorok közén
rozsdás salakfedte tér
kottaállvány-bokorban
villogó rezek
kék posztón
nap-parazsú gombok izzanak
majdnem elpukkanó
vörös hólyagarcok
 a hangszerbe
lelket süvöltének

körül
feszes ünnepi tömeg
vasárnap

(továbbá itt egy összkomfortos pad
éhenkórász-kvartély
rongyból virít
a városbolond ülepe
gyomra korog tiszteletlenül)

szárnyal ó szárnyal a térzene

aranyrámában szüretvég

szőlőutcák fókuszában
növényzöldben
égbolt darabkája
a kiszáradt kékköveshordó
ünnepel ma
gereblye nyeső
metszőolló
nagy néni őriz füstölgő kondért
 ellácska egyszer hatévesen
 megmártózott
 a kompótosfazékban
reneszánsz hasak között
kecskelábakon sóhajt
az asztal
csillogó jólét a húslevesen
csikórúgású paprikás gőzöl
s az orroknak salátaillat
marad emlékül

harmonikaszótól
szikvíz gyöngye pattog
a borospoharakban

ovális keretben
az asztalfőn fakul ómama ótata
 öcsi ma ússza át először a folyót
egy szőlősorban odébb
homokba vájt lyuknál
de jó könnyebbülni

*

kis szeretőgépem
jelenésre vár
nem az álombélire
ettől komplexebb
tán sorsképletű
a zaccos csészealj

kicsi gépszeretőm
tudni fogja ha
sok ismeretlenű egyetlenem
végeredményében
ott van a sugallat
szeressen-e
ágyamba bújjon-e

*

ma délelőtt negyed tízkor
ért roham
hogy én téged tóthGálvali szeretlek
mondtam
az olajkályhának
a hőmérőnek
a fikusznak
meg a szalmavirágos vázának

kislányom folytatásom

a ketrecen kívül állítom
kár idomítani
a fogatlan csöpp öregasszonykát
rózsaszín törzsén
szökőkút buggyan
öntudatlan
csak feléd kap
ölelőreflexszel

a géneket pedig vissza
nem adhatod
!

post festum

céda vagy
hamupipőke
idegenség-
al
két
rész
kit méret után
lelt meg királyfi
ÉN
a visszakért ajándék-
kalaphoz
szabvány-mesehősnőt
keresni nem fogok

sem első utcasarkon
sem hegyen
sem vízen túl

utóirat

vers-gépolajcseppek
már e sorok
géptetembe mit ér
véretem csorgatni
szerelmedet

mínusz-

lőerőben
mérem

kettőspont

egyetlen megkötő szilárd pont
hinni a sorsszerűségben
a haláltól így leszünk erősebbek

távollétedben
ezért öltök csíkos pizsamát

ne ütközz meg